

[Inge Krogh]

essant at høre, hvordan man har tænkt sig eventuelt at kompensere for den ekstra købekraft, der kommer ud.

Fremskridtspartiets lovforslag nr. L 154 om underretningspligt for det offentlige kan vi fuldt ud slutte os til. Med hensyn til det samme partis lovforslag nr. L 174 må vi derimod stille os mere afvisende. Dette forslag er alt for lidt differentieret.

I venstres beslutningsforslag nr. B 46 berører man tjenestemandspensionerne, og det er vel nok et område, som bør have en langt mere dybtgående debat, end man er i stand til at give det i dag. Der må efter kristeligt folkepartis mening fortsat være tale om, at man har en tjenestemandsoverenskomst, som man har en tjenestemandsoverenskomst. Vi kan f. eks. se, at efter strejkerne inden for postvæsenet har man besluttet at ansætte folk på en fastere basis. Det er et udmærket forslag, at man ubeskåret kan tage sin pension med fra én etat eller styrelse til en anden.

Forslag nr. B 47 fra kommunisterne opfordrer regeringen til at forbedre pensionisternes boligforhold. Det er, som socialministeren har nævnt, i væsentlig grad regeringens forslag, blot med den forskel, at varmen indregnes i boligydelsen, og at indskud og udgifter ved flytning betales af det offentlige. Det vil formentlig være meget sjældent, at pensionister ønsker at flytte. Formentlig vil de netop have et ønske om at bevare den bolig, de har haft hidtil, men der må vel kunne hjælpes over bostandsloven, hvis der kommer specielle udgifter dér.

Ib Christensen (DR):

Jeg synes, der ikke mindst er grund til at takke regeringen for noget af det, den ikke har foreslået. Den har ikke foreslået indførelse af en indtægtsbestemt tillægspension, der betyder, at folks pensioner bliver større, jo højere en indkomst de har haft i de erhvervsaktive år. Den har heller ikke foreslået en ensartet tillægspension, hvorefter alle skulle have et ensartet beløb i kroner og øre.

Hvis sådanne forslag ikke kommer, så vil vi hilse det med tilfredshed, for det, der er brug for, er en øjeblikkelig forbedring for de pensionister, der er i dag, og en øjeblikkelig forbedring for dem, der er dårligt stillede. Det går dele af regeringens forslag jo da også ud på.

Retsforbundet er imod, at man sonderer mellem arbejdsindkomster og kapitalindtæg-

ter, når det drejer sig om nedslag i pensionen. Vi erkender, at landets økonomiske situation langtfra i dag giver os muligheden for at gennemføre ensartet pension for alle. Men det vigtigste for os i denne sammenhæng er, at der sker en ligestilling mellem kapitalindtægter og arbejdsindtægter. Det kan ikke være rimeligt, at den, der har en ekstra og måske stor indkomst arbejdsfrit eller gennem selvfinansiering, ikke rammes af noget som helst nedslag i folkepensionen, hvorimod den, der har en eller anden arbejdsindtægt ved siden af, rammes. Derfor er vi imod denne forskelsbehandling.

Vi kan i øvrigt godt tilslutte os det delvise skridt, der går i retning af, at man indregner tillægspensionen i grundbeløbet, men vi er altså indstillet på, at det nedslag, som skal ske, også skal ske for kapitalindtægter over en vis størrelse.

Spørgsmålet om afskaffelse af tjenestemandspension, sådan som venstres forslag går ud på, og som skulle ske ved nyansættelser, kan vi tiltræde. Skal vi nå målsætningen: ens pension til alle, så må det også betyde, at vi må afvikle tjenestemandspensionssystemet, men kun ved nyansættelser, for de nu ansatte tjenestemænd er selvfølgelig gået ind under de forudsætninger, at tjenestemandspensionen var der, og har betalt til den tidligere.

Vi kan også tiltræde den tilnærmelse, der sker med hensyn til civilstand, det vil sige, at man tager et skridt i retning af, at folk får ens pension, uanset om de er gifte eller ugifte. Men vi vil gerne påpege, at der er én gruppe, som i og for sig kommer i klemme, og det er de enlige, navnlig hvis de har ringe boligudgifter. Det er et spørgsmål, om ikke man burde reservere nogle af disse midler til at forbedre disse folkepensionisters vilkår.

Allerede da folkepensionsloven i 1956 blev gennemført, sagde retsforbundet, at man ved at stræbe mod et system med ens pension til alle uden hensyn til andre indtægter kunne risikere, at de pensionister, der kun havde folkepensionen at leve af, ikke fik nok. Vi mener, at der i hvert fald i tidligere perioder har været tilfælde og også i øjeblikket er tilfælde, hvor de folkepensionister, der kun har folkepensionen at leve af, faktisk får for lidt.

Da man i 1964 indførte den fulde folkepension, lavede man da også et pensionstillæg, fordi man var klar over, at de folkepensionister, der kun havde pensionen at leve af,